RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 5352 van 3 maart 2010
in de zaak A. 194.948/XIV-31.732

In zake : 1. XXXXX,
2. XXXXX,
die woonplaats kiezen bij
advocaat H. VAN VRECKOM,
kantoor houdende te 1400 NIJVEL,
Rue Saint-André 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX en XXXXX, van Afghaanse nationaliteit, op 17 december 2009 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 34.237 van 16 november 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 24 december 2009;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende, wat betreft de aangevoerde schending van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de artikelen 3, §2 en 15 van de verordening (EG) nr. 343/2003 van de raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, dat in het bestreden arrest wordt opgemerkt dat deze bepalingen enkel voorschrijven dat een lidstaat kan beslissen om de behandeling van een asielverzoek op zich te nemen, ook al zou een andere lidstaat verantwoordelijk zijn in toepassing van de

andere bepalingen van de Verordening, maar dat die lidstaat daar geenszins toe verplicht is; dat de verzoekende partijen dit op geen enkele wijze betwisten;

Overwegende, waar de verzoekende partijen een schending van de motiveringsplicht aanvoeren omdat zij niet begrijpen "waarom het bestreden arrest vermeldt dat zij zouden betogen dat de garanties waarnaar de verweerder verwijst in de bestreden beslissing een ontoereikend zouden zijn", terwijl er helemaal geen garanties werden bekomen van de Griekse overheden, dat het bestreden arrest met deze uitspraak enkel verwijst naar hetgeen de verzoekende partijen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben aangevoerd op pagina 14 van hun verzoekschrift, zodat niet kan worden ingezien op welke wijze de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen daardoor zou geschonden zijn;

Overwegende, wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (E.V.R.M.) en de schending van de motiveringsplicht betreft, op pagina twaalf van het bestreden arrest wordt verwezen naar de door de verzoekende partijen aangebrachte documenten; dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besluit dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat hun aanvraag niet behandeld zal worden door de Griekse autoriteiten en dat zij geen schending van artikel 3 van het E.V.R.M. aannemelijk maken; dat, wat betreft de actualiteitswaarde van de aangebrachte documenten, de beoordeling van de authenticiteit en de bewijswaarde van neergelegde stukken tot de appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort; dat in het bestreden arrest enkel wordt gesteld dat de documenten die de problemen met de oude asielwetgeving bespreken niet langer actualiteitswaarde hebben; dat die uitspraak dan ook niet uitsluit dat bepaalde neergelegde documenten wel nog actueel zouden zijn; dat het bestreden arrest aldus voldoet aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen;

Overwegende, wat betreft het verslag van de vertegenwoordiger van de Raad van Europa, dat op pagina twaalf van het arrest wordt weergegeven waaruit dat verslag bestaat, met name een kritische doorlichting van het Griekse asielsysteem en een opsomming van een aantal functionele tekortkomingen in specifieke gevallen, waarna wordt besloten dat dit verslag niet toelaat vast te stellen dat de verzoekende partijen zullen onderworpen worden aan folteringen of onmenselijke en vernederende behandelingen of bestraffingen of dat zij zullen teruggestuurd worden naar Afghanistan; dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen voorstaan, nergens in het bestreden arrest wordt gesteld dat dit verslag enkel zou wijzen op een aantal functionele tekortkomingen in specifieke gevallen; dat de kritiek van de verzoekende partijen in die zin feitelijke grondslag mist;

Overwegende, voor zover de verzoekende partijen in hun enige middel een nieuwe beoordeling beogen van het risico dat zij zouden lopen indien zij worden teruggestuurd naar Griekenland, dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden;

Overwegende dat het enige middel, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op drie maart tweeduizend en tien, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	J. CASNEUF,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

J. CASNEUF. **C. ADAMS.**